

ಎಂ ಎಲ್ ಟಿಕ್ಕೂ ಅವರೊಂದಿಗಿನ ಸಂದರ್ಶನ

ಸಂದರ್ಶಕರು: ಪುಷ್ಪಿಂದರ್ ಸ್ಯಾಲ್

ಸಾರಾಂಶ: ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಕುತೂಹಲ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ಅಪರಿಚಿತ ಸಂಗತಿಗಳು ಕುತೂಹಲ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಆಕರ್ಷಕ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ಕುತೂಹಲವು ಜ್ಞಾನವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆ ಎಂಬ ಅಂಶವು ಚಾಲಕಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಚಾಲಕ ಶಕ್ತಿಗೆ ಕೆಲವು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಎರಡನೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆಯೇ ಆಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನೇ ಹಲವಾರು ಉದಾಹರಣೆ ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳ ಮೂಲಕ ಎಂ ಎಲ್ ಟಿಕ್ಕೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಒಂದು ಸಂದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು: ದ್ವಿಭಾಷಿಕತೆ- Bilingualism, ಬಹುಭಾಷಿಕತೆ- Multilingualism, ದೀರ್ಘಾವಧಿ ತರಗತಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳು- Longitudinal classroom experiments, ಬೌದ್ಧಿಕವಾದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಭಾಷಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ- (CALP) Cognitive Academic Language Proficiency, ಮೈಕೆಲ್ ವೆಸ್ಟ್ ಅಧ್ಯಯನ ೧೯೨೬- Michael west work 1926, ಸಂಕಲನಾತ್ಮಕ ದ್ವಿಭಾಷೆ- additive bilingualism, ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳ ಭಾಷೆ- language of the learner.

ಅದು ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಮಾಹೆಯ ಬೆಚ್ಚಗಿನ ಅಪರಾಹ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಚಂಡೀಗಡದ ಪ್ರೊ. ಎಂ ಎಲ್ ಟಿಕ್ಕೂ (ಎಂಎಲ್‌ಟಿ) ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ನಮಗೆ ಅವರ ಶ್ರೀಮತಿಯವರಾದ ಚಂಪಾ ಟಿಕ್ಕೂರವರು ಅಪರಾಹ್ನದ ಚಹಾ ತಯಾರಿಸಿ ನೀಡಿ ಸತ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದೇ ವೇಳೆ ನಾವು, ಪ್ರೊ. ಟಿಕ್ಕೂರವರು ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬರೆದಿರುವ, ಬೋಧಿಸಿರುವ ಮತ್ತು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಬಂದಿರುವ

ವಿಷಯವಾದ 'ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬೋಧನೆ' ಕುರಿತು ಮಾತುಕತೆಯಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆವು. ಆ ಸಂದರ್ಶನದ ಆಯ್ದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಪುಷ್ಪಿಂದರ್ ಸಯಾಲ್ (ಪಿಎಸ್): ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಟಿಕ್ಕೂರವರೆ, ಇಂದು ನಾವು 'ಬಹುಭಾಷಿಕತೆ' ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಶೇಷವಾದ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆ ಇರುವುದು ಅಂದರೆ ಏನು?

ಪ್ರೊ. ಎಂ ಎಲ್ ಟಿಕ್ಕೂ (ಎಂಎಲ್‌ಟಿ): ಬಹುಭಾಷಿಕತೆ ಎಂದರೆ ಹಲವಾರು ಭಾಷೆಗಳಿರುವ ಸ್ಥಳವೊಂದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇರಿಸಿದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರುವ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು (ಅದು ಮೂರು ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ಭಾಷೆಗಳೂ ಇರಬಹುದು) ನಿಮಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯನ್ನು ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಆವಿಷ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಅಳವಡಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಅಲ್ಲೇ ಇದೆ, ನಾವು ಅದನ್ನು ಸಾಧ್ಯ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತರಗತಿಯೊಳಗೆ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ.

ಪಿಎಸ್: ಒಂದುಪಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳು ಎರಡನೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ, ಅವರ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಮೇಲಿನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಆತಂಕ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆಯೇ?

ಎಂಎಲ್‌ಟಿ: ಅಂತಹ ಭಯಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿವುದು ನಿಜ, ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಭಯಪಡುವುದು ಅನಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಯಾರೂ ಸಹ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಮಾತೃಭಾಷೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಾವಿಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು, ಅದೆಂದರೆ, ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದೋಚ್ಚಾರ ಅಥವಾ ಧ್ವನಿಗಳು ಎರಡನೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಒಳನುಸುಳಬಹುದು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿದೆ. ಈ ಕುರಿತು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಗೃತರಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಮಾತೃಭಾಷೆಯೇ ಎರಡನೇ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯುವುದನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಒಂದು ಸಾಧನ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಬಳಕೆ ಮಾಡದೆ ಉಳಿದಿರುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು. ಎರಡನೇ ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಕೌಶಲಗಳು ಪರಸ್ಪರ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪುರಾವೆಗಳಿವೆ. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಆರಂಭಿಕ ಅಧ್ಯಯನದ ವೇಳೆಯೇ, ಅಂದರೆ ೧೯೨೬ರಲ್ಲಿಯೇ, ಮೈಕಲ್ ವೆಸ್ಟ್ ಅವರು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮೈಕಲ್ ವೆಸ್ಟ್ ಅವರು ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ದೀರ್ಘಾವಧಿ ತರಗತಿ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಾಗ ಈ ಮುಂದಿನಂತೆ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು: ಓದುವಿಕೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದು ಪ್ರಥಮ, ದ್ವಿತೀಯ ಅಥವಾ ವಿದೇಶೀ ಭಾಷೆ ಯಾವುದೇ ಇರಬಹುದು. ಓದುವಿಕೆಯ ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಗಾದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೇ ಆಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ, ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಅದರ ಮೇಲೆ, ಅನಂತರದ ಭಾಷೆಯ/ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಾಗಬೇಕು. ಫಿಷ್‌ಮ್ಯಾನ್ ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆಯನ್ನು 'ಗಟ್ಟಿ ಭಾಷೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥ ಗಟ್ಟಿ ಭಾಷೆಯಿಂದ 'ದುರ್ಬಲ ಭಾಷೆ'ಗೆ (ಎರಡನೇ ಅಥವಾ ವಿದೇಶೀ ಭಾಷೆಗೆ) ಕೌಶಲ ಅಥವಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಕುಮಿನ್ಸ್ ಕರೆಯುವ 'ಬೌದ್ಧಿಕವಾದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಭಾಷಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ'ದ (CALP- Cognitive Academic Language Proficiency)^೧ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಯು ತಲಪಿದ್ದೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಈ ವರ್ಗಾವಣೆಯು ಸವಾಲಿಲ್ಲದೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರು ತರಗತಿಯೊಳಗೆ ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕಿರುವುದು ಕೂಡ ಇದೇ ಆಗಿದೆ.

ಆದರೆ ೫೦ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಏನನ್ನು ಕಲಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಎಂದರೆ, 'ಮಾತೃಭಾಷೆ ಎಂಬ ದೆವ್ವವು ಕಾದು ಕುಳಿತಿದೆ' ಮತ್ತು ಆ ಕೇಡನ್ನು ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಚಿವುಟಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಒಮ್ಮೆ ತಪ್ಪುಗಳು ಒಳನುಸುಳಿದರೆ ಅವು ಎಂದಿಗೂ ಹೊರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪಳೆಯುಳಿಕೆಗಳಾಗಿ ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಪ್ಪುಗಳಾಗದಂತೆ ನಾವು ಎಚ್ಚರವಹಿಸಬೇಕು. ಇದು ವರ್ತನಾವಾದದ ಭಾಗಶಃ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಚಿಂತನೆಯು ಬಿ ಎಫ್ ಸ್ಕಿನ್ನರ್ ಅವರಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಇವರು ಹೇಳುವಂತೆ, ಶೇ. ೯೫ರಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಶೇ. ೯೫ರಷ್ಟು ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಿಯುವಂತೆ ನಾವು ಖಾತರಿಪಡಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟುಕಥೆ ಇದೆ. ಅದೆಂದರೆ, ಉತ್ತಮ ನಿರ್ವಹಣಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರು ಯಾವನೇ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಾದರೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ಕಲಿಸಬಹುದು, ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಯ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಅಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ ಎಂದು. ಆದರೆ

೧. ಸಿಎಎಲ್‌ಪಿಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಮೂಲಭೂತ ಪರಸ್ಪರ ನಡುವಿನ ಸಂವಹನ ಕೌಶಲದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕು(ಬಿಇಸಿಎಸ್). ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಿಎಎಲ್‌ಪಿಯನ್ನು ಔಪಚಾರಿಕ ತರಬೇತಿಯ ಮೂಲಕ ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಒಂದು ಭಾಷೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಸತ್ಯ ಇದಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ, ಅಂದರೆ, ಶಿಕ್ಷಕರು ಉಗ್ರರಾದಷ್ಟೂ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ಸಲ, ಏನನ್ನೂ ಕಲಿಯದೇ ಇರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಿರುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಮುಗಿಸಿದ್ದಾಯಿತು ಎಂಬ ಆತ್ಮತ್ಯಪ್ತಿ ದೊರಕುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಾ ಮತ್ತೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜ, ಭಾಷೆಯ ಧ್ವನಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಬೇಕಾದ ವಿಧಾನಗಳೂ ಸಹ ಇವೆ.

ಪಿಎಸ್: ಇದು ಸಹ ಎರಡನೇ ಭಾಷೆ ಯಾವುದು ಎನ್ನುವುದರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಅದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅದು ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂತಸ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವೇ?

ಎಂಎಲ್‌ಟಿ: ಹೌದು. ಆದರೆ ಸತ್ಯ ಏನೆಂದರೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅದು ಬೇರೆಯದೇ ಮಾತಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಭಾರತದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮಾತೃಭಾಷೆಯು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಅಥವಾ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದ ಭಾಷೆಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯು ಅಂಥ ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಪೆಟ್ಟು ಕೊಡಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಆರ್ಥಿಕ ಏಳಿಗೆಯನ್ನು ಬಯಸುವ ಪೋಷಕರು ಅದು ಹೀಗೆಯೇ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ - ಅಂದರೆ, ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಬದಲು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತ್ರ ಕಲಿಸಲು, ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟವಾದರೂ - ಹವಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ, ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಸಹ ಸ್ಥಳೀಯ ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳಾದ ಹಿಂದಿ, ಪಂಜಾಬಿ, ಕಾಶ್ಮೀರಿ ಅಥವಾ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಮುಂದಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕೇವಲ ಪೋಷಕರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ದ್ವಿಭಾಷಾ ತಜ್ಞರೂ ಸಹ ಹೀಗಂತಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ದ್ವಿಭಾಷಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಡಬ್ಲೊ ಎಫ್ ಮೆಕೆಯವರು, ೧೯೮೪ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: ಲಾಭದಾಯಕವಾದ ಮತ್ತು ಲಾಭದಾಯಕವಲ್ಲದ ಭಾಷೆಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಲಾಭದಾಯಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಲಿಪೆಟ್ಟು ಲಾಭದಾಯಕವಲ್ಲದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸಲು ಸಮಯ ನೀಡಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪೋಷಕರು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಶತ್ರುಗಳು ಎಂಬಂತೆ ನೋಡುವ ನಂಬಿಕೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಾವು ಕಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದೇ ಅದರೆ, ಅದರಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವುದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂಬ ವಿಷಯವಾದ ಕಲಹಗಳು ಏರ್ಪಟ್ಟಾಗ, ಅದರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅಸಂಬಂಧವೂ ಅಸಂಗತವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ವಿಯೆಟ್ನಾಮಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಅಮೆರಿಕದ ಭಾಷಾತಜ್ಞರೊಬ್ಬರು ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನೋಡಿದ ನೆನಪು ಇದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ 'ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹೆಸರುಗಳು' ಎಂದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ನೂರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹೆಸರುಗಳಿದ್ದವು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಮಕ್ಕಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೇ ಆರಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ, ತರಗತಿಯ 'ಪರಿಶುದ್ಧ' ವಾತಾವರಣವು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತಂತೆ! ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಮಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳು, 'ಟೀಬಲ್', 'ಚೀರ್', 'ಯಸ್' ಮತ್ತು 'ನೋ' ಅಂತಹ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳ ಅರ್ಥ ಏನೇ ಇದ್ದರೂ, ಅವುಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದಗಳಾದರೆ ಸರಿ ಎಂಬಂತೆ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ತನ್ನ ಹೆಸರು 'ಮಿಯಾಂವ್' ಎಂದು ಹೇಳಿದ! ಪಾಪದ ಮಕ್ಕಳು, ಶಿಕ್ಷಕರು, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಲ್ಲದ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು.

ಪಿಎಸ್: ಎರಡನೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನವರಿದ್ದಾಗಲೇ ಪರಿಚಯಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಐದರಿಂದ ಹದಿನಾಲ್ಕರ ವಯೋಮಾನವು, ಮಕ್ಕಳು ಹೊಸ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಯುವ ವಯಸ್ಸು ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳು ಏನಾದರೂ ಇವೆಯೇ?

ಎಂಎಲ್‌ಟಿ: ಹೌದು, ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವಿದೆ. ಸುಮಾರು ೫೦ರಿಂದ ೮೦ರ ದಶಕದವರೆಗೆ, ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಕಲಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ಇತ್ತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಎಮ್‌ಇಎಲ್‌ಟಿ (MELT - Madras English Language Teaching) ಚಳವಳಿಯನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಇದು ಮದ್ರಾಸ್ (ಇಂದಿನ ತಮಿಳುನಾಡು) ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ೭೦ ಸಾವಿರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಈ ಚಳವಳಿಯು ಮೇಲ್ಕಾಣಿಸಿದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದಂತೆ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೆನಡಾದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನರಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ತಂಡವೊಂದರ ಪ್ರಭಾವವು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ನಾಯಕರಾಗಿದ್ದ ವಿಲ್ಬರ್ ಪೆನ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ಎನ್ನುವವರು (ಇವರನ್ನು ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ರೇಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಲು ಆಹ್ವಾನಿಸಲಾಗಿತ್ತು)

ಹೇಳುವಂತೆ, ಹನ್ನೆರಡನೇ ವಯಸ್ಸಿನ ಸುಮಾರಿಗೆ ಮೆದುಳು ಬದಲಾವಣೆ ಗೊಳಗಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪೆಡಸಾಗುತ್ತದೆ, ಅನಂತರ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಶಾರೀರಕವಾಗಿ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಜನರು ಈ ವಾದಕ್ಕೆ ಸವಾಲನ್ನೂ ಸಹ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮೈಕಲ್ ವೆಸ್ಪ್ ಅವರು ಗಮನಾರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಂಶೋಧನೆಯೊಂದರ ದತ್ತಾಂಶಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ವಾದಿಸಿದಂತೆ, ತಡವಾಗಿ ಹೊಸ ಭಾಷೆಯೊಂದನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಆರಂಭಿಸುವವರು ಬೇಗನೇ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ, ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಇತರ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟಲ್ಲದೆ, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಗನೆ ಕಲಿಸುವುದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ, ಆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅಂತಹ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತಲೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರುಗಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಜ್ಞಾನ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಆದರೂ ಇರುವುದು ಕಡಮೆ. (ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ.) ಅಂಥಲ್ಲಿ, ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆಯ ತಳಹದಿಯೇ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಡವಾದ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ ಉತ್ತಮವಾದ ಕಲಿಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು, ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ವಾದಗಳ ಹೊರತಾದ ರಾಜಕೀಯ ವಾದವೂ ಒಂದಿದೆ. ಅದು 'ಜನ್ ಆದೇಶ'ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ: "ರಾಷ್ಟ್ರವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ನೀಡಲು ಕಟಿಬದ್ಧವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ನಾವುಗಳು ಇದನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಜ್ಞಾನವಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇಗ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಸುವುದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವಾದ ಪರ್ಯಾಯ ಎನಿಸದು."

೨೦೦೫ರ ಎನ್‌ಸಿಎಫ್‌ನ (ನ್ಯಾಶನಲ್ ಕರಿಕ್ಯೂಲಮ್ ಫ್ರೇಮ್‌ವರ್ಕ್) ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕುರಿತ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವಂತೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಕೆಯು ಒಂದು ದ್ವಿಭಾಷಾ ಅಥವಾ ಬಹುಭಾಷಾ ತರಗತಿಯ ಭಾಗವಾಗಬೇಕು. ಮಗುವು ಶಾಲೆಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಕಲಿತಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದು. ನಾವು, ನಿಜವಾಗಿ, ತಡವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆರು ಅಥವಾ ಏಳನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಸರಿಯೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಪಿಎಸ್: ಮಕ್ಕಳ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಹಿಂದಿ ಅಥವಾ ತೆಲುಗಿನಂತಹ ಎರಡನೇ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಲಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು

ಸಲಹೆ ನೀಡಬಹುದೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಎರಡನೇ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆಯೇ?

ಎಂಎಲ್‌ಟಿ: ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ತರುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಿಸಬಹುದಾದ ಮೊದಲ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶವು ೧೯೨೦ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ವ್ಯಾಟ್ (೧೯೨೩) ಅವರು ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳ ವ್ಯಾಕರಣಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಉಪಯೋಗ ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಹೋಲಿಕೆ ಇರುವುದು ಅವರಿಗೆ ಕಂಡು ಬಂದಾಗ, ಅದನ್ನು ಅವರು ಎರಡನೇ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯ ತಳಹದಿಯನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಉರ್ದು ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ನಾಮಪದಗಳ ವಚನ ಮತ್ತು ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಬೋಧನೆಯ ಬುನಾದಿಯನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು. ಆದರೆ, ಎಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿದ್ದವೋ ಅಂಥಲ್ಲಿ ಆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ಪರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಯೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಹೋಲಿಕೆ ಎರಡೂ ಇಲ್ಲದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೊರಗಿಟ್ಟು, ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಅಥವಾ ಕಲಿಯುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಗಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಯಶಸ್ವೀ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾ ಬೋಧಕರಾದ ಡಬ್ಲ್ಯೂ ಎಂ ರಿಬರ್ನ್ ಅವರು, ಪಂಜಾಬ್‌ನ ಖರಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದೇ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ, ಮಾತೃಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬೋಧಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಳು ಈ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬರೆದರೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಬರೆಯುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಮಕ್ಕಳು ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ವರ್ಗಾವಣೆ ಸಾಧ್ಯ ಮತ್ತು ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳೂ ಪರಸ್ಪರ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವುದು ಸಾಬೀತಾಯಿತು. ದ್ವಿಭಾಷೆಯ ಸಂಕಲನಾತ್ಮಕ (additive) ತತ್ವವು, ವ್ಯವಕಲನಾತ್ಮಕ (subtractive) ತತ್ವಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ, ೧೯೨೦-೪೦ರ ದಶಕದಷ್ಟು ಹಿಂದೆಯೇ ಅರ್ಥೈಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಏನೇ ಇದ್ದರೂ, ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿದರೆ, ಭಾಷೆಯ

ಬುನಾದಿ ಗಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದುವೇ ಎರಡನೇ ಭಾಷೆ ಕಲಿಕೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ೧೯೧೭-೧೯ರಷ್ಟು ಹಿಂದೆಯೇ, ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಕಲ್ಕತ್ತಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಒಂದು ಆಯೋಗವು, ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ, ಬೋಧನೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸ ಎರಡನ್ನೂ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದಾರಿಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎನ್ನಲಾಗಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ, ಮಾತೃಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಗಳೆರಡೂ ಪರಸ್ಪರ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಎಂದೂ ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ೫೦ರ ಅನಂತರದ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತು ಮತ್ತು ಇಂಥ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ಹೇಗೆ ಮರೆತುಹೋದವು ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಪಿಸ್: ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರ ಅಥವಾ ಇತರ ಭಾಷಾ ನೀತಿಗಳು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆಯೇ?

ಎಂಎಲ್‌ಟಿ: ಪ್ರಾಯಃ ಇರಬಹುದು. ಅಂದರೆ, ಕೆಲವೊಂದು ವಿಶೇಷ ನೀತಿಗಳು ನಮಗೆ ಮಾರಲ್ಪಟ್ಟವು ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸವು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಸಹಾಯಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ೧೯೪೩ರಲ್ಲಿ ವಿನ್‌ಸ್ಟನ್ ಚರ್ಚಿಲ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: ಈಗ ಎಂತಹ ಸಮಯ ಬಂದಿದೆ ಎಂದರೆ, ನಾವು ಇತರ ದೇಶಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ, ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು, ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಅವರ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಬಲ ಅಸ್ತ್ರವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅವರು ಅದನ್ನೇ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಭಾರತವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆದ ಅನಂತರ ಮತ್ತು ಸಂವಿಧಾನವು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರಕುವಂತಹ ಸವಲತ್ತು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ, ಆಗ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಪರಿಣತ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ರಾಮಬಾಣದಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಪರಿಹಾರವೊಂದು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಮುಂದೆ ಬಂತು ಮತ್ತು ಒಂದು ಏಕಭಾಷಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಿತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ೧೯೫೦ರಲ್ಲಿ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ೧೯೫೨ರಲ್ಲಿ ನಾಗಪುರದಲ್ಲಿ. ಈ ಏಕಭಾಷಾ ವಿಧಾನವನ್ನು, ಭಾರತೀಯರು, ಭಾಷೆಯ ರಚನಾ ವಿಧಾನ (Structural Approach) ಎಂದು ಕರೆದರು. ಆದರೆ ಇದು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕವಾಗಿ ಸಾಬೀತಾದ ವಿಧಾನವೇನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಬಂದರೆ, ಭಾರತೀಯರೇ ಅವನ್ನು ಬರೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಸಮಾಧಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಿಐಇನಲ್ಲಿ (CIE-

Center for English Language, later known as CIEFL)) ಅಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಪ್ರೊ. ಗೋಕಾಕ್ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡಾಗ ಇದ್ದ ಯೋಚನಾ ಲಹರಿ ಎಂದರೆ, ನಾವು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದನ್ನು ನೀಡದೆ ಹೋದರೂ ಉತ್ತಮ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು, ಈ ಸಂದರ್ಭ, ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಬರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ, ಬೇರೆ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸ್ನೇಹಿತರಂತಿದ್ದ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರಿ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿದ್ದ ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸೇರದೆ ಹೊರಗಡೆಗೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡರು. ಫಿಲಿಪ್ಸ್ ತನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ (೧೯೯೨) ವಿವರಿಸಿದಂತೆ, ಏನು ನಡೆದಿರಬಹುದು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸುಳಿವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಭೆಗಳು ನಡೆದವು, ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲಗಳ ಹಂತದ ಆ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು: ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ವಿದೇಶಿಯರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬಾರದು, ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಆಹಾರವನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬಾರದು. ಅವರು ಮಾತ್ರ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದ್ದವರು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ನಮಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಮಾತ್ರ ಬಯಸಿದ್ದರು. ಪ್ರೊ. ರ್ಯಾಂಡೋಲ್ಡ್ ಕ್ಲಿಕ್ಸ್ ಅವರು, ಪ್ರೊ. ಬ್ರೂಸ್ ಪ್ಯಾಟಿಸನ್‌ರಂತೆಯೇ, ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಹರಡುವುದು 'ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಹಾಗೂ ಬಂಡವಾಳ' ಎನ್ನುವ ನಿಲುವಿಗೆ ಕಟಿಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಇದೇ ಸನ್ನಿವೇಶವು ಎನ್‌ಇಎಲ್‌ಟಿಎಸ್ (National English Language Testing System)ನಲ್ಲಿಯೂ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಯಿತು ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಸಿಐಇಎಫ್‌ಎಲ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ ಎಂದರೇನು ಎಂಬುದೇ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಲವರನ್ನು ನಂಬಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಬೇಕಾದರೆ ಸಾಧನೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬರೆಯಬಹುದಿತ್ತು ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯದ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಕೇವಲ 'ಗೊತ್ತಿದ್ದವರು' ಮಾತ್ರ ಅಂತಹ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು.

ಪಿಎಸ್: ೨೦ರ ದಶಕದವರೆಗೆ ಎರಡನೇ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯುವಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವ್ಯಾಕರಣ ಭಾಷಾಂತರ (grammar translation method) ವಿಧಾನಕ್ಕಿಂತ ಮಕ್ಕಳ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮಾರ್ಗಗಳು ಹೇಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ?

ಎಂಎಲ್‌ಟಿ: ಕೇವಲ ೨೦ರ ದಶಕದವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ 'ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವ್ಯಾಕರಣ ಭಾಷಾಂತರ' ವಿಧಾನ ಇತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ಸತ್ಯವಲ್ಲ, ಆ ದಶಕದ ಅನಂತರವೂ

ಅದು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅಂದರೆ, ಎಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನು ಬೆಂಬಲ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಅಂತರ ಭಾಷಾ ಅನುವಾದಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ಎಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವರೋ ಅಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದರ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ಮೌಲ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆಯೂ ನೋಡಬೇಕಿತ್ತು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಬಹುಭಾಷಾ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ನಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮದೇ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು, ನಮ್ಮ ಬಹುಭಾಷಿಕ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾಗುವ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಡಾಡ್ಸನ್ ಅವರ ದ್ವಿಭಾಷಾ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಇದೆ. ಅದೆಂದರೆ, ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಕಡೆ ನೇರ ವಿಧಾನದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಬೆಂಬಲದೊಂದಿಗೆ ಒಳಗೊಳ್ಳುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಅದು ಯಶಸ್ವಿಯೂ ಆಯಿತು, ಆದರೆ ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ತಾನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಏಕಭಾಷಾ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ನಿರಾಸಕ್ತವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಅವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ, ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಒಂದಕ್ಕಿಂತಿರುವನ್ನೂ ಬಳಸದೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದೆಂದರೆ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಿಧಾನವನ್ನು ಒಂದು ಪವಿತ್ರವಾದ ಗೋವು ಎಂದೇನೂ ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಎಂದರೆ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವೊಂದು ಪ್ರಯೋಗಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ನಾವು, ನಡೆದ ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದವುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬರೆಯಲಾಗಿರುವ ಆ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ನಾವು ಪಡೆದು ಒಟ್ಟು ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಅನಂತರ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆಳಿಸಿ ಆ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಧಾನವೊಂದನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪಿಎಸ್: ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಕ್ಕಳ ಭಾಷೆ ಅಥವಾ ಭಾಷೆಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೇ?

ಎಂಎಲ್‌ಟಿ: ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಇಎಲ್‌ಟಿ ವಿಧಾನದ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರಾದ ಹೆರಾಲ್ಡ್ ಇ ಪಾಮರ್ (೧೯೨೨-೧೯೩೬) ಹೇಳುವಂತೆ, ವಿದೇಶೀ ಭಾಷೆಯಾಗಿ

ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ್ನು (ಇಎಫ್‌ಎಲ್) ಬೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಶಿಕ್ಷಕನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷಿಕನೇ ಆಗಿರಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬೋಧಕರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷಿಕರಾಗಿರುವುದು ಅಥವಾ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ್ನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುವುದರಿಂದ, ಅವರು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಇಎಫ್‌ಎಲ್ ಬೋಧಕರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಯಾರಿಗೇ ಆದರೂ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸ್ಥಳೀಯವಲ್ಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವವಿರುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾಮರ್ ಮಾಡಿದ್ದು ಅದನ್ನೇ, ಅಂದರೆ, ಅವರು ಜಪಾನಿಗೆ ತೆರಳುವ ಮುನ್ನವೇ ಜಪಾನೀ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದರು. ವೆಸ್ಟ್‌ವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯ (ಇಎಲ್‌ಟಿ) ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತವರು, ಅವರು, ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೇವೆಗೆ ಸೇರುವ ಮುನ್ನವೇ ಬಂಗಾಳೀ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿತರು. ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬೋಧಕರು ಕಲಿಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಇದು ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಯ ಮನೋಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಕಲಿಕಾ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸ್ನೇಹಮಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಒಂದುಪಕ್ಷ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬೋಧಕರು ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾದರೆ, ಅವರು ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ(ಗಳಲ್ಲಿ) ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ಹೊಂದಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬೋಧಕರು 'ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳ ಭಾಷೆ ತಿಳಿಯದಿರುವುದನ್ನು' ಕುರಿತು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅವರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬೋಧಕರಾಗಿ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಲು, ನಮ್ಮ ಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗಬೇಕಿದೆ.

ಪಿಎಸ್: ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯಗಳು ಇರುವಾಗ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಜನರು ಗ್ರಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುಪಕ್ಷ ಅದು ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದೆನಿಸಿದರೆ, ಆಗ ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಪ್ರೇರಣೆ ಕಡಮೆಯಾಗುವುದಲ್ಲವೇ?

ಎಂಎಲ್‌ಟಿ: ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಎಂಬುದು ನಾವು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲಾಗದ ಶಸ್ತ್ರಸಾಧನವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಇದರ ಅರ್ಥ, ನಾವು ಏನನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆಯೋ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಅಲ್ಲ. ಮಾತೃಭಾಷೆ ಎನ್ನುವುದು ತಮ್ಮ ಅಸ್ಮಿತೆ ಎನ್ನುವ ಅರಿವು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಅದು ಅನುವಾದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಜೊತೆಗೆ, ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಗುರುದೇವ ತಾಗೋರ್

ಅವರು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ಮರು-ಅನುವಾದ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ, ಮತ್ತು ತಾವು ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೂ ಹೆನ್ರಿ ಸ್ವೀಟ್‌ರವರು ಹೇಳಿದಂತೆ, ನೀವು ಅದನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದರೆ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ. ಮಾತೃಭಾಷೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದೆ, ಅದರ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಬೇಕು ಎಂದೆನಿಸಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಏಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು? ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಹೊರಗಿಡಿ!

ಪಿಎಸ್: ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಪರ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಹರಿಸುವ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯ ಅನಂತರ, ಮಾತೃಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಒಡನಾಟ ಕನಿಷ್ಠಮಟ್ಟದ್ದಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಗೆ ಮರಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಎಂಎಲ್‌ಟಿ: 'ಅಗತ್ಯತೆ' ಎನ್ನುವುದು ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಾಯಕವಾದ ಪದ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಅದುವೇ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಗೃತವಾಗಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಲಿತಂತಹ ಭಾಷೆ ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಸುಪ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಲಿಪಿ ಓದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ, ಅದೇ ವೇಳೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಗತ್ಯಗಳೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಮಾತೃಭಾಷೆಯು ತುಂಬಿಕೊಡುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತದೆ.

ಪಿಎಸ್: ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಕಾರಗಳಾದ ಗದ್ಯ, ಕತೆಗಳು, ಕವನಗಳನ್ನು ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುವ (ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಓದುವ ಕೌಶಲವನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ) ಪಠ್ಯಕ್ರಮವಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಾರ್ಯಶೀಲತೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಲಿಸುವುದಾದರೆ ನೀವೇನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ?

ಎಂಎಲ್‌ಟಿ: ಹೌದು, ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಂತೂ ಖಂಡಿತ ಇದೆ, ಅದು ಅವರನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಹಾಗೂ, ನಾವೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಬರಹಗಾರರನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಬೇಕು.

ಪಿಎಸ್: ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಿ ಹೊರಬರುವಾಗ, ಅವರ ಒಟ್ಟಾರೆ ಭಾಷಿಕ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬಹುಭಾಷಾ ತರಗತಿಯ ಪರಿಣಾಮವೇನು?

ಎಂಎಲ್‌ಟಿ: ದ್ವಿಭಾಷಾ ಪದ್ಧತಿಯು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಿಧಾನವೆಂದು ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತೋರಿಸಿವೆ. ಅದು ಬಹುಕಾರ್ಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಅದರ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಆವಶ್ಯಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯನ್ನೂ ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೂ ನಿಜವೇ ಆಗಿದೆ. ಮೈಕಲ್ ವೆಸ್ಪರವರಿಗೆ ದ್ವಿಭಾಷಾ ಪದ್ಧತಿಯು ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಒಬ್ಬಾತ ಬಂಗಾಳಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಂಭಾಷಿಸಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಂಥವನಿಗೆ, ಅರ್ಥ ಭಾಷೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಏಕಮಾತ್ರ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವನು, ಎಲ್ಲ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೂ ಸಲ್ಲುವ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಭಾಷೆಯೊಂದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ದ್ವಿಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಗುವಿಗೆ ಅನನುಕೂಲವೇ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ನಾಲ್ಕರಿಂದ ಐದು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಸರಾಗವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದರೆ, ನಿಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಮಕ್ಕಳು ಅನುವಾದ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಮಗುವೊಂದು - ಮರಾಠಿ, ತೆಲುಗು, ಮಲೆಯಾಳಿ, ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಂಥ ಹಲವಾರು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದಿತ್ತು. ಆ ಮಗುವು, ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಪದದ ಅರ್ಥವು ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ ಕಲಿಸಲು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಪಿಎಸ್: ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ನೀವು ನೀಡುವ ಸಂದೇಶವೇನು?

ಎಂಎಲ್‌ಟಿ: ಕಲಿಯಲು ತಯಾರಾಗಿ ಕಲಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಹಾಗೂ ಉತ್ಸುಕ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಕಲಿಯಲು ಒದಗುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ, ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಕಲಿಯುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಮಕ್ಕಳು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಯುವ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಯಾರೆಂದರೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವವರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇರುವವರು. ಕೇಳುಗರಾಗಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿರುವುದು ತುಂಬ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಭಾಷೆಗಳು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಮತ್ತು ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಋಷಿಯ ಮೂಲಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪಿಎಸ್: ಪ್ರೊ. ಟೆಕ್ಕೂರವರೆ, ನಿಮಗೆ ತುಂಬ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಎಂಎಲ್‌ಟಿ: ಪ್ರೊ. ಪುಷ್ಪಿಂದರ್ ಸ್ಯಾಲ್ ಅವರೇ ನಿಜವಾದ ಕಲಿಕೆಯ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ತಮಗೂ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

* * *

ಪರಾಮರ್ಶನೆಗಳು:

1. Cummins, Jim (1984). Bilingual education and special education: Issues in assessment and pedagogy. San Diego, U.S.A. College Hill.
2. NCERT. (2005). National curriculum framework. New Delhi: National Council of Education Research and Training.
3. Palmer, H E (1924). Memorandum on problem of English teaching in the light of new theory. Tokyo: IRET (for a further discussion see, Tickoo, M L (2008). Harold E Palmer: From learner teacher to legend. New Delhi: Orient Longman.)
4. Penfield, W & Roberts, L (1959). Speech and brain mechanisms. Princeton: Princeton University Press.
5. Phillipson, Robert (1990). Linguistic imperialism. Oxford, U.K.: Oxford University Press.
6. Ruburn, W M (1933). The teaching of English. Bombay: Oxford University Press.
7. Skinner, B F (1957). Verbal behaviour. New York: Appleton Croft.
8. West, M (1926). Bilingualism (with special reference to Bengal). Calcutta: Bureau of Education.
9. Wyatt, H (1923). The teaching of English in India. Bombay: Oxford University Press.

* * *

ಚಿಂತನಾತ್ಮಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು:

೧. ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಟಿಕ್ಕೂರವರು ವಿವರಿಸುವ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಏನು?
೨. ಮಾತೃಭಾಷೆ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆ ಕಲಿಕೆಗೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವಿಶದಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಚರ್ಚಿಸಿ.
೩. ಲಾಭದಾಯಕ ಮತ್ತು ಲಾಭದಾಯಕವಲ್ಲದ ಭಾಷೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ?

ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆ: ಸಂಪುಟ- ೧ ನುಡಿ ಕಲಿಸುವ ನೂರು ದಾರಿ / ೧೩೭

ಸಂದರ್ಶಿತರು: ಎಂ ಎಲ್ ಟಿಕ್ಕೂ ಅವರು ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಸಿಐಇಎಫ್‌ಎಲ್‌ನಲ್ಲಿ ೧೯೭೩ರಿಂದ ಲಘು ವರೆಗೆ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಯೋಜನಾ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೂ ಸಿಂಗಪುರದ ಸ್ಪೆಶಲಿಸ್ಟ್ ವಿಭಾಗದ (ಆರ್‌ಇಎಲ್‌ಸಿ ೧೯೮೩-೯೬) ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿ, ಹಾಗೂ ೧೯೮೫ರಿಂದ ೧೯೯೬ರ ವರೆಗೆ ಆರ್‌ಇಎಲ್‌ಸಿ ನಿಯತ ಕಾಲಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಆಸಕ್ತಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಎಲ್‌ಟಿಯ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಲಕರಣೆಗಳು.
makhan.tickoo@gmail.com

ಸಂದರ್ಶಕರು: ಪುಷ್ಪಿಂದರ್ ಸ್ಯಾಲರ್‌ವರು ಪಂಜಾಬ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದು, ಇಎಲ್‌ಟಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. pushpinder.syal@gmail.com

ಅನುವಾದ: ಸಂತೋಷ್ ಎಸ್ / **ಪರಿಶೀಲನೆ:** ನಾಗಮಣಿ ಎಸ್ ಎನ್

ಮೂಲ: *Language and Language Teaching*, Volume 1 Number 1 January 2012.

